У пошані до піонерів - лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 211. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 13-го ЛИСТОПАДА (NOVEMBER) 1971 No. 211. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

П'ятниця, 12 листопада 1971

В АМЕРИЦІ

СЕНАТ ПРОГОЛОСУВАВ ВЕЛИКОЮ БІЛЬШІСТЮ за те, щоб ЗСА повернули окуповану з часу другої світової війни японську територію Японії — острів Окінаву, на якому загинуло в боях багато тисяч американських вояків. За повернення острова Японії проголосували 84 сенатори, проти було тільки 6. Таким чином, між ЗСА і Японією буде полагоджена остання важлива повоєнна проблема. Тим часом на Окінаві відбулася ще одна демонстрація за те, щоб острів повернули Японії. Під час демонстрації було поранено 80 поліцаїв, а один поліцай загинув.

ПРЕДСТАВНИКИ СЕНАТУ І ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ прийшли до компромісової згоди в ділянці федеральної допомоги для денних центрів опіки над дітьми, коли члени родини працюють. Без ніякої оплати такі родини можуть давати своїх дітей до центрів опіки, але при умові, що дана родина не заробляє більше, як 4 320 долярів на рік. Діти матимуть безкоштовну опіку, нагляд та все потрібне. Родини, що заробляють до 6 960 долярів річно, будуть платити за денний догляд над дитиною дуже малу суму. Цей законопроєкт має ще затвердити Палата Репрезентантів.

СЕНАТОР ДЖОРДЖ МАК ҐОВЕРН, демократичний кандидат на президентські вибори наступного року, повідомив про свої економічні пляни. Він вважає, що треба буде випустити державні бонди, ціна на які буде автоматично зростати впарі із зростанням цін на предмети вжитку. Крім того, сенатор сказав, що він вважає сучасне безробіття значно серйознішою проблемою, ніж інфляція доляра.

У ВАШИНҐТОНІ ВІДБУЛАСЬ чимала демонстрація проти американських повітряних бомбардувань у Індокитаї. Демонстранти намагалися заблькувати доїзд до Білого Дому. Поліція заарештувала 105 осіб, переважно студентів.

МИНУЛОЇ СЕРЕДИ В НЮ ЙОРКУ ВИПАВ перший сніг. Хоча він довго й не задержався, все таки „побив рекорд", бо це вперше зареєстровано сніг у цьому місті в середині листопада.

ВЕЛИКОЮ БІЛЬШІСТЮ ГОЛОСІВ Спілка Транспортових Працівників уповноважила провести страйк проти автобусової компанії „Ґрейгаунд" — „Сірий пес", якщо на це зайде потреба. Професійна спілка і власники тієї компанії ніяк не можуть домовитися про новий колективний договір праці.

ПРЕДСТАВНИК ЗСА В ОН ДЖОРДЖ БУШ порекомендував членам своєї делеґації і співробітникам утримувати з делеґатами з червоного Китаю в ОН коректні і ділові відношення. Він нагадав, що під час голосування — ЗСА були за прийняття червоного Китаю до ОН, але проти виключення з членства ОН Національного Китаю.

СТРАЙК ПОРТОВИХ РОБІТНИКІВ В ЗСА ЗУПИНИВ, м. і., висилку 650.000 коців і накривал для східньопакістанських втікачів в Індії. Цей транспорт вартости 1,300.000 дол., є частиною допомоги Америки бенґальським втікачам, які 8-мільйоновою масою залили Індію, спричинивши їй цим поважну кризу.

У СВІТІ

МОСКОВСЬКОГО ІНТЕЛЕКТУАЛА ВЛАДИМІРА БУКОВСЬКОГО ВИЗНАЛИ большевики за умово здорового і судитимуть за протидержавну діяльність. Буковського, який брав видатну участь у протирежимових демонстраціях, запроторили були в березні цього року до дому божевільних, що дало нову причину до протестів з кіл совєтських інтелектуалів.

ДО ВАРШАВИ ПРИБУВ архиєпископ Аґостіно Касаролі, що його називають ватиканським міністром закордонних справ для зв'язків з комуністичними країнами. Касаролі їздив був до Будапешту для „нормалізування" мадярсько -ватиканських зв'язків і недавно їздив до Москви для покращання зв'язків між Апостольською Столицею і московською Православною Церквою. Приїзд архиєпископа Касаролі до Варшави стоїть у зв'язку з обсадою єпископських постів на т. зв. відзисканих землях Польщі, що належали до Німеччини, та відносинами між польською католицькою ієрархією і комуністичним режимом. Недавно Папа Павло УІ прийняв директора департаменту віровизнань у Варшаві, Александра Скаржинського.

МОСКОВСЬКИЙ АНГЛОМОВНИЙ МІСЯЧНИК „Ю.-С.А." ПРИНІС у своєму випуску за листопад ц. р. статтю директора Інституту американських справ у Москві Георгія Арбатова, який дивиться оптимістично на заповіджені відвідини президента Ніксона у Москві. Хоча він перестерігає, що від тих відвідин не прийде „солодка гармонія" між ЗСА і СССР, проте він вказує на три сфери спільних інтересів: зберегти мир, припинити перегони в атомовому збро́єнні і пожвавити науково - технічні й господарські взаємини.

У ЛЕТУНСЬКІЙ КАТАСТРОФІ В ПІВНІЧНІЙ ІТАЛІЇ ЗГИНУЛИ три дні тому всі 52 особи, які знаходились у британському військовому транспортовому літаку, італійці й англійці. Гураґанний вітер і високі хвилі змели всі тіла і унеможливили рятункову акцію. З літаків побачили тільки три тіла у високих хвилях.

ЗАХІДНЯ ПРЕСА ТВЕРДИТЬ уперто, що в Комуністичному Китаї переведено „чистку" на найвищих політичних і військових становищах, при чому „вичистили" буцімто наступника Мао Тсе-тунґа, маршала Ліна Піяо і командирів морської фльоти та летунства. Вони буцім-то були причетні до змови проти режиму Мао Тсе-тунґа. Але „спец" від китайських справ Джон Сервіс, якого звільнили були з Державного Депарваменту у 1951 р., як непевного чоловіка, перевів тепер 6 тижнів у Китаї і, вернувшись відтіль, твердить, що він не помітив у Китаї ніякого неспокою. Але він також не бачив маршала Ліна Піяо, який зник з політичної арени.

У МІСТІ ЛОНДОНДЕРРІ В ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ ЖОРСТОКО ПОКАРАЛИ 19-тирічну дівчину, яка стрічалася з британськими вояками. Група ірляндських католицьких жінок схопила її на вулиці, прив'язала до вуличної ліхтарні, обстригла волосся й облила смолою. Це вже третій такий випадок у Північній Ірляндії, який свідчить про крайньо ворожі настрої тамошніх католиків проти британських вояків і політики Британії, яка підтримує північно - ірляндський протестантський рух.

ЗБІЛЬШЕННЯ ЦІН ОБМЕЖУЄТЬСЯ ДО 2.5%, ПЛАТЕНЬ ДО 5.5%

Вашинґтон. — Урядова Комісія Цін проголосила в четвер, 11-го листопада загальні напрямні економії із закінченням сьогодні о 12-ій годині ночі встановленого президентом Ніксоном „замороження" цін і платень. У повідомленні встановляється пересічну висоту збільшення цін на два з половиною відсотка річно, але тільки тоді, як цього вимагатимуть збільшені кошти продукції. Постанова обмежує також відсоткову висоту прибутків, але не загальні прибутки. Тим часом, Рада Платень уже на початку цього тижня проголосила обмеження підвишки заробітних платень до п'ять з половиною відсотка. Ці зарядження видано у так званій другій фазі „відморожування" цін і платень. Джексон Ґрейсон молодший, голова Комісії Цін, подаючи до відома рішення про підвишки цін до два з половиною відсотка, заявив, що це рішення „йде по лінії мети президента Ніксона стабілізувати економію та зменшити інфляцію". Згідно з цим рішенням, ціни на продукти, після закінчення сьогодні тримісячного замороження, можуть бути збільшені відповідно до збільшення коштів продукції, але не більше як на два з половиною відсотка. Фірми, які продають своїх продуктів на суму сто і більше мільйонів долярів річно, повинні насамперед дістати дозвіл Комісії Цін на будь-яку підвишку цін. Після проголошення рішень Комісії Цін, представники індустрії висловили своє негодування, вважаючи, що обмеження збільшення цін до два з половиною відсотка не є в пропорції до рішення Комісії Платень, яка дозволяє на збільшення заробітних платень до п'ять з половиною відсотка.

Президент Ніксон занехаяв думку про скасування Департаменту сільського господарства, призначив нового секретаря

Вашинґтон. — Президент Ричард Ніксон відмовився від свого попереднього пляну про ліквідацію окремого Департаменту сільського господарства. Дотеперішній секретар цього Департаменту Кліффорд Гарден зрезиґнував, і Президент прийняв його резиґнацію, призначивши на секретаря Департаменту сільського господарства ЗСА Ірла Л. Бутца, декана з університету Пурдю і фахівця в справах землеробства та сільськогосподарської продукції. Адміністрація президента Ніксона вже деякий час має певні труднощі на відтинку фармерства, і найновіша реорганізація спрямована, очевидно, на полагодження різних ускладнень, що виникли з організованим фармерським світом. Фармери нарікають на занадто низьку ціну на їхні продукти, зокрема на зерно, як і на те, що в Конґресі спадає значення й роля представників фармерського світу. Повідомляючи в Білому Домі журналістів про зміну в Департаменті сільського господарства, президент Ніксон високо оцінив як працю та якості попереднього секретаря К. Ґардена, який був тоді в товаристві Президента, так і знання та кваліфікації новопризначеного секретаря. При тій нагоді Ірл Бутц сказав журналістам, що президент Ніксон пообіцяв повну підтримку „для нас усіх в тому напрямку, щоб фармери діставали заслужений прибуток за свою працю".

Американський космічний корабель „Марінер 9" біля Марса

Вашинґтон. — Американський космічний корабель „Марінер 9", вагою в 2 000 фунтів, влетів у суботу, 13-го листопада в район космічного простору пляцети Марс, після довгої самотньої подорожі в космосі. „Марінера 9", безпілотного космічного корабля, було запущено 30 травня з Кейп Кеннеді. Однак, він не цілком самотній у тій космічній безодні, бо вслід за ним летять дві совєтські, значно більші й важчі, космічні ракети „Марс 2" і „Марс 3", які наблизяться до тієї таємничої пляцети через кілька неділь. „Марінер 9" вже надіслав кілька фотознімків, і хоча вони не поганої якости, однак принесли деяке розчарування, бо на Марсі саме відбувається велика пилова буря, що закрила майже всю його поверхню. Однак, науковці вже знайшли „чисте місце", а саме на полюсі, покритому чимось білим, немов снігом, і той район „Марінер 9" буде найбільше фотографувати. Все таки, навіть фотознімки з пилової бурі на відносно близькій віддалі є важливими для астрономів, фізиків та ін. фахівців. Цієї суботи американський космічний корабель наблизився до „червоної кривавої пляцети" Марса, що був у давнину символом „бога війни", на віддаль в 10 000 миль, і мав розпочати обліт довкола Марса по видовженому еліпсі. Впродовж яких трьох місяців буде кружляти й фотографувати Марса, наближаючись до нього в найближчій точці на 700 миль. Крім фотознімків американський космічний корабель реєструє температуру на Марсі, силу електромагнітних хвиль та збирає й передає на Землю інші відомості.

Конґрес схвалив закон про збільшення числа лікарів, дентистів і медсестер

Вашинґтон. — Палата репрезентантів схвалила 9-го листопада ц. р. остаточно закон, який призначає в цілості 3,700.000.000 дол. на найближчі три роки на цілі побільшення числа професіоналістів з ділянки медицини і гігієни, особливо в околицях, де відчувається їх дошкільний брак. Конґрес має на цілі побільшити число лікарів до 1977-78 року до круглo 436.000 та медсестер до 1980 р. до круглo 1.100.000. Тепер є в Америці 332.000 практикуючих лікарів і круглo 700.000 зареєстрованих медсестер. Схвалені суми мають піти на поширення існуючих та оснування деяких нових факультетів медицини й дентистики, на стипендії для студентів медицини і т. п. цілі. Закон переходив в ході дебатів над ним різні зміни. Прийняту Палатою репрезентантів версію схвалив вже в минулому тижні Сенат, так, що закон пішов уже на підпис до Президента. Але не є виключене, що Уряд, з уваги на політику ощадностей, видаткуватиме з признаних йому фондів тільки частину на намічені цілі.

До Ню Йорку прибула 46-тичленна делеґація Пекіну до ОН

Об'єднані Нації. — 46-тичленна делеґація Комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй прибула в четвер 11 листопада на Міжнародне Кеннеді-летовище в Ню Йорку, де привітали її три урядовці Секретаріяту ОН і представники 23-ох держав, які разом із Альбанією підписали були внесок на прийняття Комуністичного Китаю і виключення Вільного Китаю, що і сталося 15 жовтня ц. р. Голова китайської комуністичної делеґації Чіао Куан-хуа відчитав перед зібраними дипломатами й журналістами коротку заяву, в якій поздоровляв „великий американський нарід в усіх його прошарках у Ню Йорку і в цілій країні", дякував тим, що вийшли їм назустріч і заповів, що „наша делеґація буде працювати в Об'єднаних Націях спільно з представниками всіх країн, які люблять мир і зберігають справедливість для збереження міжнародного миру і сприяння людському поступові". Промову, яку він виголосив по-китайськи, переклала на англійську мову сестрінниця Мао Тсе-тунґа, Танг Венґ-сен. Комунокитайська делеґація замешкала тимчасово в готелі Рузвелт в Манґеттені, де винаймила цілий один поверх. Голова делеґації Чіяо заповів, що наступного дня відвідає президента теперішньої 26-ої Генеральної Асамблеї ОН індонезійця Адама Маліка, голову Ради Безпеки ОН в листопаді, поляка Евгенюша Кулягу й заступника генерального секретаря У Танта індійця Нарасімхана. У Тант лежить хворий в шпиталі. Комунокитайська делеґація вперше візьме участь у нарадах Генеральної Асамблеї в понеділок 15-го листопада, рівно в місяць після прийняття Комуністичного Китаю до Об'єднаних Націй. Тим часом американський Уряд рішив застосувати до китайських комуністів в Об'єднаних Націях ті самі приписи щодо їх права рухатись на території ЗСА, які існують супроти членів совєтської делеґації. Вони багато легші, аніж приписи, стосовані супроти Куби, Монголії і Альбанії, що їх ЗСА вважають за „ворожі країни".

Сенат схвалив військову допомогу закордонові на суму півтори більйона

Вашинґтон. — Сенат схвалив у четвер 11 листопада 65 голосами проти 24 закон про призначення півтори більйона долярів на військову допомогу закордонові, при чому 46 голосами проти 42 привернено — на внесок голови сенатської Комісії військових справ демократа з Міссісіпі Джона Стенніса — назад квоту 318 мільйонів дол., що її скреслила була Комісія для закордонних справ. Відкинено теж внесок голови сенатської Комісії закордонних справ демократа В. Дж. Фулбрайта на скорочення пропонованої суми, як теж внесок демократа з Вісконсіну, сенатора Ґейлорда Нелсона на скреслення з суми, призначеної на допомогу Камбоджі 77 і пів мільйона дол. Таким чином, разом із прийнятим попереднього дня законом про економічну допомогу закордонові, Сенат схвалив разом 2,640.000.000 дол. на допомогу закордонові. Хоча це на 900 мільйонів менше, аніж сума, якої первісно жадав був Уряд, проте таки це велика перемога Уряду, коли взяти на увагу, що 29 жовтня Сенат узагалі відкинув цілий урядовий законопроєкт про допомогу закордонові. Зокрема Уряд відніс перемогу щодо схвалення допомоги на військові цілі: Уряд твердив, що без привернення скреслених сум трудно буде відкликувати з В'єтнаму війська у задуманій висоті й передбаченому темпі.

ЗСА вдруге перестерегли Індію і Пакістан проти провокуючих війну актів

Вашинґтон. — Речник Державного Департаменту Чарльс В. Брей виявив журналістам, що асистент державного секретаря для близькосхідніх і південно-азійських справ Джозеф Сіско запросив до себе амбасадорів Індії і Пакістану і вистосував до них заклик — стриматись від усяких актів, які спровокували б вибух війни між ними. Названий речник Державного Департаменту признав, що в останніх кількох днях ситуація у прикордонному обширі між Індією і Східнім Пакістаном сильно погіршилась, із боями, в яких обидві сторони мали вбитих і ранених. Індія закидає Пакістанові обстрілювання далекобійною артилерією прикордоних індійських містечок, з яких населення в паніці втікає вглиб краю, знову Пакістан закидає Індії висилання на територію Східнього Пакістану частин своєї реґулярної армії. Індія рішуче заперечує цьому, стверджуючи, що ті військові частини — це східньо-пакістанські партизанські відділи, які зростають в силу і щораз більше дошкулюють 60.000-му пакістанському війську на терені Східнього Пакістану. Потверджено, що з Совєтського Союзу пливуть до Індії кораблі з великим вантажем різнородної зброї. ЗСА припинили достави зброї Пакістанові, який звернувся за нею до Комуністичного Китаю й вірогідно її дістане.

Чіле не має чим виплачувати державних боргів

Сантіяґо. — Чіле під керівництвом президента-марксиста д-ра Алленде має тепер закордонних боргів на суму три мільярди долярів. Президент д-р Алленде, промовляючи цього тижня через радіо, повідомив, що Чіле звернеться до різних урядів з проханням, щоб вони відклали реченці виплат боргів, бо Чіле знаходиться в „складній економічній ситуації". Чіле мала б цього року виплатити тільки ЗСА 300 мільйонів долярів, а наступного року — 400 мільйонів, і таку ж саму суму боргів у 1973 році. Д-р Алленде повідомив, що закордонні банки зменшили на 190 мільйонів долярів свої кредити для Чіле. Це і зрозуміло, бо головна промисловість Чіле, копальні міді, знаціоналізовані урядом, почали давати все менше й менше продукції. Від часу приходу до влади президента - марксиста, запас закордонної твердої валюти в Чіле зменшився з 400 мільйонів долярів до 150 мільйонів дол. Більшість тих долярів пішли на довіз сільськогосподарських продуктів. У Чіле, де саме відзначають першу річницю лівої влади і де панівний голос має комуністична партія та ліві соціялісти, не вистачає харчів, взуття, одягу і інших товарів першої потреби.

В Ню Йорку відбудеться 16-ий Ювілейний З'їзд ООЧСУ

Ню Йорк. — Головна Управа Організації Оборони Чотирьох Свобід України, ООЧСУ, під керівництвом мґр Івана Винника, влаштовує у суботу й неділю 27 - 28 листопада 16-й з черги ювілейний З'їзд ООЧСУ, що відбудеться в готелі „Комодор" при 42-й вул. і Лексінґтон евню. Увечорі в суботу відбудеться також товариська Зустріч-бенкет о год. 7-й у великій залі „Віндзор Бол рум" в тому ж готелі. У програмі З'їзду, крім звичайних ділових точок, запляноване іменування почесних членів ООЧСУ, перевибір Управи й інших керівних органів та наступні доповіді не названих у програмі доповідачів: „Національно - політичне становлення в Україні і еміґрація" і „Літературні процеси в в Україні". З'їзд закінчиться затвердженням бюджету Головної Управи ООЧСУ на 1972 - 1974 роки та схваленням Резолюцій. Як повідомлено в „Запрошенні", під час Зустрічі - бенкету будуть промовляти Голова Проводу ОУН Ярослав Стецько, голова СКВУ Йосип Лисогір, голова УККА д-р Лев Добрянський, голова Відділу УККА в Ню Йорку Роман Гуглевич, голова Американських Приятелів АБН д-р Іван Дочефф, а в мистецькій частині виступлять: сопрано Марта Кокольська, при фортеп'яновому супроводі Т. Левицького, сумівський хор „Жайворонки" під диригування інж. Романа Степаняка і письменник - гумарист Микола Понеділок.

К. Варварів доповідав на американських наукових конференціях

Вашинґтон, Д.К. — Кость Варварів, що завідує сектором соціяльних і гуманістичних наук в Бюрі для міжнародних питань освіти і культури в Державному Департаменті ЗСА, доповідав 1-го вересня ц.р. на тему „ЮНЕСКО і Міжнародний Розвиток Соціяльних Наук" на річній конвенції Американської Соціологічної Асоціяції в Денвері, Колорадо. Під час цієї ж конференції К. Варварів, з рамени державного секретаря Вільяма Роджерса, вручив професорові Гаррі Алперту, ректорові Орегонського Університету, грамоту призначення його членом Крайової Дорадчої Комісії для міжнародних справ освіти і культури. 3-го вересня К. Варварів дав доповідь про „Наукові досліди в галузі соціяльних наук — догляд споживача" на симпозіюмі прикладних соціяльних наук: взаємодіяння між продуцентом і споживачем наукового дослідження, що відбувався в рямках річної конференції Американської Психологічної Асоціяції у Вашинґтоні. 8-го вересня К. Варварів брав участь в панелі про „Будуче Об'єднаних Націй" на річній конференції Американської Асоціяції Політичних Наук в Чикаґо — інформує „Стейт Департмент Нюзлетер" за жовтень, 1971 р.

Засновано Відділ Совєтознавчих Студій на Університеті в Акроні

Акрон. — Як подає університетський часопис „Акрон Бутелайт" з 9 листопада ц. р., у стейтовому університеті в Акроні, Огайо, затверджено Відділ Совєтознавчих Студій. Ініціятором цього відділу є проф. д-р Теодор Мацьків, якого найменовано керівником цих студій. Проф. Мацьків закінчив студії в Франкфурті, де в 1950 р. одержав ступінь доктора філософії та є автором багатьох праць з історії України.

Пасейська Союзова Округа відбула організаційні наради

Пассейк, Н. Дж. (С. Г.) — Тут в суботу 6-го листопада в залі Української Централі відбулись організаційні наради Пассейської Округи УНСоюзу, яка об'єднує 6 Відділів з 1,1000 членами. Наради відкрив і ними проводив голова Округи Іван Хомко, а обов'язки секретаря сповняв Василь Марущак — секретар Округи. Привітавши учасників нарад, Іван Хомко здав звіт з пророблeної праці Окружним Комітетом за останніх 8 місяців. Він присвятив багато уваги для „Союзового Дня", що відбувся 29 серпня заходом всіх Окружних Комітетів стейту Ню Джерзі. За його словами, це був величезний успіх як моральний так і матеріяльний. Чистий дохід з того свята для Пассейської округи припав в сумі 345.00 дол. За допомогу в праці під час згаданого свята — голова зложив всім подяку.

Приявна на нарадах пані Марія Душник — заступниця головного предсідника УНС, заторкнула ряд важливих Союзових справ. Спеціяльно звернула увагу на жіночий сектор, пропонуючи включати до союзової праці місцеве жіноцтво. Вона рівнож інформувала про плян будови пам'ятника Лесі Українки на оселі УНС „Союзівка" заходом жіночої секції при УНС.

З черги головний радний Степан Гавриш подав докладні підсумки цьогорічних організаційних здобутків як цілости Союзу, так і Пассейської Округи. Він висловив признання секр. 42 Відд. П. Головачукові за здобуття 32 членів і секр. 182 Відділу А. Гнатюкові за здобуття 10 членів. Він рівнож заторкнув ряд актуальних справ союзового і суспільно-громадського характеру.

Після доповідей відбулась дискусія, в якій порушено ряд важливих справ. Говорено про стипендійний фонд УНС, справу моолді, справу „Союзівки", справу жіночого сектору, справу спільних міжокружних нарад та інше. Слово в дискусії забирали пп.: Блиха, Бакалець, Гнатюк, Хомко, Марущак, Лопушняк і Шевчук.

На закінчення зібрані ухвалили до кінця року здобути ще 25 нових членів. Збори закінчено перекускою, яку приготовили члени Окружного Комітету.

ЗБОРИ МИРЯН В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Заходами місцевого Відділу Товариства за Патріярхальний устрій Української Католицької Церкви відбудуться тут в неділю, 14-го листопада ц. р. о 1-ій годині по полудні в авдиторії Парохіяльної школи св. Юра, при 6-ій вулиці Збори Мирян, під час яких будуть подані інформації про П'ятий Архиєпископський Синод Владик УКЦеркви, що проходив в Римі від 31-го жовтня до 5-го листопада 1971 р. До якнайчисленішої участи запрошується все українське громадянство.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Могутній потенціял

У попередніх двох числах „Свободи" були загальні інформації про міжкрайовий з'їзд Товариств Українських Інженерів ЗСА і Канади, заповіджений на 20-21 листопада в Торонто, та про заповіджені загальні збори Асоціяції Українських Університетських Професорів, що мають відбутися у Філядельфії вже цієї суботи, як і про ювілейний з'їзд Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів ЗСА і Канади, що відбувся з кінцем минулого місяця в Чикаго. Одним із найбільших, найчисленніших і найбільш динамічних є Товариство Українських Лікарів Америки і Канади. Коли ж мати на увазі ще інші наші професійні товариства і об'єднання, Наукове Товариство ім. Шевченка і Українську Вільну Академію Наук, зорганізовані тепер об'єднання випускників Українського Вільного Університету, існуючі й активні вже від років мистецькі об'єднання, відновлене Об'єднання Мистців Української Сцени, Асоціяцію Діячів Української Культури, Спілку Українських Журналістів та багато інших, як і студентські товариства ТУСМ, СУСТА, „Зарево", студентські громади та ряд інших, що їх не перелічити, то й матимемо в сумі цей прямо неймовірний на наші відносини інтелектуальний потенціял.

Уже сьогодні можна, мабуть, списати грубі томи тільки з реєстру дотеперішньої активности цих наших товариств і об'єднань. Коли ж до цього додати бодай короткий зміст тієї активности, додати реєстр участи і виступів наших професіоналістів на багатьох міжнародних з'їздах і конференціях, коли додати успіхи членів цих товариств і об'єднань в їхній професійній праці, тоді матимемо могутню піраміду інтелектуалів і професіоналістів, що, здається, таки справді могли б порушити Землю.

Та все ж таки цей наш потенціял, з якого ми часто й самі не здаємо собі справи, ще далеко не вповні розгорнений і використаний. Недавній симпозіюм з нагоди відзначування 50-річчя УВУ в Ню Йорку чи програма заповідженого з'їзду Т-ва Українських Інженерів дають нам уявлення про те, як цей наш могутній потенціял може проявлятися. І здається, що наша громада, як цілість, могла б у цьому рішально допомогти, збільшуючи свою фінансову базу. Маємо величезний потенціял, тож подбаймо, щоб його вповні використати для добра нашої громади, народу та вселюдського розвитку.

Шпигуни в Об'єднаних Націях

„Дійсно, Об'єднані Нації стали головним совєтським шпигунським центром в цій країні", твердить американський коментатор Джек Ендерсон у статті „Шпигунство як гра в Об'єднаних Націях". Цією „грою", — твердить Ендерсон, — є використовування терену Об'єднаних Націй різними країнами для розвідчих цілей, включно з американським. ЕфБіАй, який старається розвідувати про все, що стосується совєтських громадян в скляному палаці ОН. „ЕфБіАй, — читаємо у тій статті, — має добрі причини ставитись з підозрою до росіян. Агенти КҐБ основно інфільтрували Секретаріят. Вони використовують параван Об'єднаних Націй для добування всяких таємниць ЗСА і доповнювати свій архів про персонал ОН.

Але американські власті видалили дотепер тільки 11 совєтських громадян на службі в Об'єднаних Націях. Американські власті волюють просочувати час від часу до преси інформації про аґентів КҐБ в ОН, розшифровують їх і дають можливість Москві відкликати їх. Так було, наприклад, з Владіміром Павличенком, який все ще формально займає ідеальний для шпигуна пост „урядовця для зв'язків" в Об'єднаних Націях. Вашингтон не хоче псувати собі відносин з Москвою видалюванням її аґентів, тим паче, що на місце видаленого прибуде негайно новий шпигун.

Гурт шпигунів в ОН, в їх секретаріяті, аґенціях і окремих делегаціях, побільшиться тепер ще на комуністичних китайців. Вони ще не засіли в Генеральній Асамблеї і кімнатах, що їх займали вільні китайці, а американські чинники вже розшифрували одного з них, голову 6-особової підготовної групи, яка найперше прибула до ЗСА, Као Ліянґа, гладкого й ввічливого молодого чоловіка, як особу, що має за собою кар'єру підривного аґента - організатора в різних країнах Азії й Африки, ба навіть вербувальника „вихованців" партизанської школи на Кубі. Оприлюднення в американських газетах життєпису цього „дипломата" робить честь американській розвідці, яка має в своїх картотеках дані не тільки про американських підривників, але й міжнародних, включно з китайськими.

Наче глум звучить присяга, яку мусить складати кожний службовець в Об'єднаних Націях, що він „не прийматиме доручень, що стосуються виконування обов'язків в ОН, від ніякого уряду ані жадної іншої влади".

ДОПОМОГА АМЕРИКИ СВІТОВІ

Коли 30 жовтня ц. р. Сенат відкинув 41 голосом проти 27 цілий закон про допомогу закордонові, то це було щось більше, як прикра несподіванка для Уряду, закордону й самих сенаторів. Це був зворотний пункт у післявоєнному підході Америки до зовнішнього світу. Це було ствердження повної дотеперішньої невдачі — як її противники Америки охрищували — „доляр - дипломатії", яка насправді була націлена на приєднування Америці приятелів чи щонайменше прихильників у широкому світі через щедру допомогу в грошах, даровизнах і позичках, товарових доставах і доставах зброї. Коли президент Ніксон назвав це голосування у Сенаті „безвідповідальним", то він мав рацію постільки, що те голосування відбулося під впливом настроїв, а не холодних міркувань, бо 9-годинні дебати, що попередили голосування, велися у пристрасному, гнівному настрої: під враженням голосування на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй у справі членства Китаю, коли то 59 держав голосували проти американської пропозиції, що виключення Вільного Китаю є „важливою справою", і 15 держав стрималися від голосування, а між тими державами були майже всі ті, які отримали були від Америки щедрі дарунки. Відкинений Сенатом законопроєкт про допомогу закордонові передбачав 3,500.000.000 дол., для 55-ох різних країн — всіх тих, які або голосували проти пропозиції Америки в Об'єднаних Націях, або стрималися від голосування, причинившись цим також до американської поразки.

Оте голосування в ОН було безпосередньою причиною „бунту" Сенату проти дальшої допомоги закордонові в її дотеперішній формі. Але були й інші причини. Перш за все — витрачена від 1947 року дотепер для різних країн астрономічна сума близько 150-ти більйонів долярів є трагічним парадоксом на тлі нинішньої важкої економічної ситуації в Америці, де нова економічна політика Ніксона ведеться під гаслом всебічних ощадностей коштом внутрішніх цивілізаційних і культурних потреб країни.

Далі: так звана доктрина Ніксона, згідно з якою Америка допомагатиме тільки тим країнам, які самі собі помагають, безумовно причинилась до зросту ізоляціоністичних настроїв, дармащо вона насправді має на увазі стримуватися тільки від безпосереднього з б р о йного встрявання в з а кордонні конфлікти, але не відмежовує Америки від світу.

Але призначування великих грошових сум для таких країн, як Ляос і Камбоджа, пригадує Конґресові, що й американська збройна інтервенція у В'єтнамі розпочалася від поважних грошових дотацій і транспортів зброї Південному В'єтнамові.

Віддавна широкі кола суспільства в Америці і, послідовно, обидві Палати Конґресу були насторожені проти витрачання щороку більйонових сум для закордону, зокрема на утримання американських військ поза межами ЗСА, в країнах, які, ставши дуже заможними і будучи безпосередньо загроженими совєтським імперіялізмом, призначають на свої оборонні цілі непропорційно малий відсоток свого національного прибутку.

Але, очевидно, не можна твердити, що тих 150 більйонів долярів, витрачених для закордону, пішли намарне. Вже перших 400 мільйонів, призначених за „доктриною Трумана" для Греції і Туреччини у 1947 році, врятували ті країни від комуністичної загрози. Вісім більйонів у початкових роках „пляну Маршалла" пішли на створення могутнього військово-політичного Атлантійського бльоку (НАТО), який по нинішній день є головною запорою проти совєтського Сходу.

Допомога закордонові охопила й витрати на Корейську війну, яка врятувала Південну Корею від комуністичної агресії. Поважна частина даровизн і позик, уділюваних різним країнам, пішла на закупи в ЗСА продуктів, що стимулювало їх промисл. Не можна також у розгляді допомоги закордонові користуватись виключно критерієм, чи ця допомога матеріяльно „виплатиться" Америці, бо вона є нероздільною частиною в е л икодержавницького престижу.

Тому й Совєтський Союз витратив — за західніми обрахунками — щонайменше 400 мільйонів долярів в минулому році, плюс кругло 800 мільйонів долярів на доставу зброї, а комуністичний Китай намагається перегнати в цьому СССР. Пекін почав уділювати різним країнам, які звертаються до нього, безвідсоткові позики. Всі комуністичні країни дали на допомогу закордонові в минулому році кругло 1,100.000.000 дол., порівнюючи з 8-ма більйонами, що їх дав закордонові Захід. Читаємо, наприклад, що в СССР є теж невдоволення від уділювання величезних сум грішми, товарами і зброєю Єгиптові, в якому існує реакційний режим, що переслідує комуністів...

Тим то негайно після того голосування в Сенаті 30 жовтня ц. р. і зараз після гнівної реакції президента Ніксона було ясно, що Конґрес приверне допомогу закордонові, хоч і в значно поменшених межах і в іншій формі. Сенатська Комісія для закордонних зв'язків схвалила закон про признання на економічну й військову допомогу 2,300.000.000 дол., себто на 1,200.000.000 менше, як цього хотів Уряд, і розмежувала виразно допомогу економічну від військової. Уряд не зголосив ніякого „мінімуму", що його вимагає від Конґресу, але старається видістати якнайбільше. Все одно, це буде тільки тимчасове рішення, бо суттю проблеми є виготовлення нових критеріїв допомоги і нових шляхів уділювання її.

Загально припускають, що американська допомога на економічні й харитативні цілі плистиме міжнародними каналами. Мабуть, Америка узалежнить також висоту уділюваної нею допомоги від пропорційних сум інших заможних країн світу. Започатковано таку систему вже на нарадах 10-ох найзаможніших держав світу у справі допомоги східньопакістанським втікачам в Індії.

В якій висоті і в яких формах діятиме американська допомога закордонові, покищо невідомо, але відомо напевно, що Америка не буде вже тим багатим дядьком, який в понятті різних країн „мусить" допомагати їм, не вимагаючи від обдаровуваних ніякої вдячности.

і. к-н

ОБЕРЕЖНО — ТЕЛЕВІЗОР!

Коли інженер Нобель винайшов динаміт, він вірив, що нарешті з допомогою його страшної сили покладе кінець усім війнам на земній кулі. Але динамітом зривала Москва церкви в Україні, динамітом висаджують у повітря й тепер як не мости, призначені єднати береги й людей, так бодай державні будинки.

Телевізор — геніяльний винахід. Нині в крамницях вже можна придбати телевізійний апарат, що вміщається на долоні. Цілий світ — на долоні. Світ. Всесвіт.

Тут маємо на увазі не дорослих глядачів телевізії, а дітей.

У кожній країні є два телевізори, як і в кожному домі, де стоїть оце буденне диво XX сторіччя: телевізор розумний і телевізор глупий; телевізор - відкривач і телевізор - закривач. Фактично все залежить не так від телевізійних програм, як від власника телевізора. Якщо дитина годинами лежить, чи сидить, непорушно перед маривом на екрані, то в тому домі поселилась ще одна „жива" істота, там збільшилась родина (але на свою голову!) на ще одного мешканця, здатного чарувати, розважати, показувати й говорити впродовж 24 годин на добу. Але новий „член родини" такого, 24-годинного типу, як виявляють досліди психологів і медиків, виявляється затаєним шкідником, байдуже кольоровим чи ні.

Справа не в програмах, а в тому, які саме програми може оглядати дитина, і скільки часу може присвячувати оцим переживанням без справжніх переживань. Як правило, документальні фільми на телевізії, навіть коли вони на дразливі теми, — сприйнятні і здебільшого корисні для дитини - глядача, не кажучи вже про програми географічного, пізнавального, мистецького й подібного змісту. Однак, таких передач мало. Найбільше стрілянини, грабунків, убивств, отруєнь, що їх варто було б по змозі виключати з кола дитячого світу. Не відомо, чи людина народжується доброю, чи жорстокою. Як у кожній людській істоті присутні дві статі, так, здається, у кожній присутні й добрі та погані риси. Отже, все залежить від того, що плекати. А між нормальними батьками годі знайти одну пару, яка хотіла б плекати в дітей погані риси.

Довгі оглядання телевізійних програм, навіть найбільш вибраних і найкращих, шкідливо впливають на дитину (також і на дорослих, зокрема чисто фізично: коли дивитись на кольорову телевізію з віддалі ближчої, ніж три метри, радіяція не мине рано чи пізно без наслідків).

Професор Гарвардського університету д-р Бері Бразелтон посвідчив перед урядовою комісією, що перша, сказати б, „телевізійна ґенерація" сучасної молоді мала б куди менше прикрих нахилів, коли б вона була не „телевізійною" ґенерацією. Цей науковець звернув увагу на те, що телевізія дає багато вражень, але не викликає справжніх емоцій - переживань, або не дає їм виявитись, що потім мститься на людині і ще більше — на дитині. Непорушна поза тіла, напружений зір і здебільшого завмерле обличчя не сприяють розвиткові дитини, хоч можуть із неї — через досвід — зробити дітей-старик. Гарвардський науковець, після багатьох дослідів, прийшов до висновків, частково опублікованих у „Ню Йорк Таймсі" з 9-го листопада ц. р., що на дітей телевізія впливає постійним шумом - звуком, підсилюванням переживань, головно почуття страху, так само, як у кацетах впливає на в'язня монотонний плюскіт краплин води — один із засобів тортурувати людей.

У розумному українському домі в Америці повинне бути чергування, коли говорити про „внутрішню політику" щодо дітей: школа, навчання, українська книжка, англійська книжка, телевізор, вивчання музики, співу, танку чи малювання, прослухування патефонних платівок, перегляд прозірок, відвідини лялькового чи іншого відповідного театру, врешті — звичайна прогулянка, товариська розмова з дитиною.

Сам телевізор не дасть відпочинку дітям, ні потім — батькам, а ще згодом — і суспільству.

Леонід Полтава

НІМЕЦЬКА НАГОРОДА

Група співробітників київського Інституту Кібернетики АН УССР одержала золоті почесні знаки — нагороду від Товариства Німецько - Совєтської Дружби у Східній Німеччині. Золоті знаки передав нагородженим консул Сх. Німеччини в Києві Ірмгард Зікерт. Нагороджені науковці й інженери з України устаткували на зводах комбінату „Мансфельд" автоматичне керівництво усім виробничим професом, про що повідомила „Радянська Україна" з 2-го листопада.

Любов Коленська

ПТАХИ В ЧУЖОМУ ПІР'Ї

Переглядаючи совєтську газету „Правда" з датою 7-го листопада, завважую на ІІ сторінці великого формату світлину українського пейзажу. Ще трохи і я справді готова... розчулитись.

Бо тут і розлога ріка, начебто Золота Липа, і човен причалений до берега, кучеряві дерева, широкий погідний виднокруг неба із легкими, мов пір'їни, хмаринами, і дівчата та хлопці радісно усміхнені — панорама усього рідного... Годі, щоб український сантимент не взяв верх. Там у човні сидять дівчата і хлопці, інші з них прямують кудись танечним кроком, а в парубочих сильних руках — „гармошка", наш „народний інструмент", від часу... приходу „доблесної" армії в Галичину. Якби не додивитись добре до строїв і якби не гармошки — істино одна з картин із побутової п'єси Івана Тобілевича. Бракує тільки хати із солом'яною стріхою, глечиків на тині та кількох соняшників.

Тим часом, як довідуємося з пояснення — це околиця села Добрівлян із Тернопільського повіту. Але хіба такі чудасійні убори носили у нас на Тернопільщині? Узори на дівочих рукавах такі, що важко розгадати, до якого краю їх приділити. Волосся у дівчат уже не косою, а високо завите вгору, у деяких запаски, у деяких щось на подобу плахти, а ще в інших гейби гуцульська фота. Не розбереш, мішанина кожного потрохи. Ще й для додання ефекту спіднички цих сільських дівчат обов'язково „міні". Хібащо разки намиста визначають їх українською дівчиною. Але думаю, що найбільше „припадуть вам до вподоби"... строї парубків. У них не сорочка, а „косоворотка" з узором на ній чи то російським, чи то циганським в незугарні широкі кубики, з „випуском" поверх широких штанів.

Пояснення на сторінці газети каже: „Щедра, талановита земля України. Чверть віку тому створено колгосп „Золотий колос" — його учасники буряководи, птаховоди, вчителі, продавці і лікарі. (Нічого іншого вам не приходиться, тільки подивляти це колосальне наверствування різних прошарків суспільности в одному колгоспі!). За ці два роки колгоспний хор став лавреатом 6-го Всесвітнього фестивалю молоді та студентів і лавреатом Всесоюзного фестивалю".

От такі то великі нагороди даються фальсифікаторам української народної ноші, які на московський лад вбирають в неї українських хлопців і дівчат. Там люди, ознайомлені з тамошніми обставинами, лише здвигнуть плечима і скажуть: „Що ж, немає ради". Гірш за все, коли в цих капосних ношах українська молодь бере участь в конкурсах, репрезентуючи український народ і його підфальшовані цінності.

З НАШИХ БУДНІВ

Лесі в пошані і поклоні

Після літературного вечора „Слова", присвяченого 100-річчю з дня народження Василя Стефаника, в нашій Метрополії йдуть гарячкові приготування до іншого ювілейного Свята в пошану Лесі Українки. Природня річ, що в цих ювілейних святкуваннях вельми активно заанґажоване українське жіноцтво, яке присвячує славному 100-річчю Великої Лесі може навіть більше праці та уваги, ніж присвятило свого часу 1000-річчю преславної княгині Ольги. Це означало б, що в соборах наших душ поети й письменники все ще займають передні лавки, — перед коронованими головами, навіть з ореолом святих.

Як знаємо і добре ще пам'ятаємо, в жовтні ц.р. Літературознавча Секція УВАН і „Слово" спільно та успішно відзначили Лесин ювілей в Українському Інституті Америки, де ожило полум'яне слово нашої поетеси в інтерпретації гуртка молодих акторів під мистецьким керівництвом Олімпії Добровольської. А ось у листопаді приходить на зміну п-ні Добровольській — п-ні Лідія Крушельницька, із своєю, добре вже знаною нашій громаді, Студією Мистецького Слова, що в днях 20 і 21-го ц.м. поставить монтаж з драматичних творів Лесі Українки, у виконанні вище згаданого молодого, а талановитого ансамблю. Над музичним оформленням цього небуденного видовища майже рік часу трудився композитор Ігор Соневицький, а п-ні Ольга Ковальчук-Івасівка з посвятою й любов'ю зайнялася хореографічною частиною монтажу. Оформлення сцени і проєкти костюмів Марійки Шуст. Костюми пошили, сліпаючи довгими ночами, мами юних артистів, що перейшло вже в нашу театральну традицію.

Правда, дехто з місцевих театрознавців боїться або радше сумнівається, чи молоді поклонники Мельпомени дадуть собі раду на сцені з такими складними й проблемними творами Лесі Українки, як „Прокляття Рахілі", „Грішниця", „Іванна, жінка Хусова" чи „Одержима". Інші якраз дають кредит п-ні Крушельницькій за те, що вона не шукає дешевих ефектів, а заставляє своїх учнів зубрити тяжкий репертуар, тобто дає їм „доброї школи"!

Втім деякі її студійці вже мають за собою кількалітній сценічний досвід і практику, а навіть дослужилися своєрідного „авансу" в поставі, про яку йде мова. Так, для прикладу, романтична Мавка — Наталка Чума з „Лісової пісні" дістала тепер ролю Грішниці, а Уляна Ільницька пішла, небога, „в черниці"... Її подруги — Ліда Голюка і Ліда Прокоп творять, як відомо, „залізну чвірку" ансамблю. Цим разом пощастило п-ні Крушельницькій розв'язати проблему з хлопцями, на котрих завжди була в Студії доволі велика посуха. Тепер бере участь в монтажі півдозена юнаків, що прилучилися до таких „ветеранів сцени", як Аскольд Лозинський і Влодзьо Артимишин. В цьому місці з почуттям гордости мушу відмітити, що на списку артистів красується також ім'я сина моїх сусідів з Бібрецького повіту!

Ікер

НА СТОРОЖІ БОЖОГО СКАРБУ

(Доповідь Владики Мстислава на VII Соборі УПЦ в ЗСА)

(4)

В цьому була своя ціль. Поперше — в к о р і нювати думку, що в Америці існує тепер тільки одна канонічно оформлена П р а в о славна Церква, до якої мали б увійти всі інші існуючі на цьому терені національні православні Церкви. За арґумент на конечність влиття в цю „архиканонічну" Церкву ще й досі висувають навіть американський патріотизм, бо, мовляв, льояльний американський громадянин повинен належати тільки до американської Церкви, точно так, як в СССР, тільки той льояльний, хто належить до комуністичної партії. Маючи в запасі й цей арґумент, єпископи нової „американської автокефальної" почали були відвідувати проводи інших національних Церков у ЗСА, заохочуючи до добровільного влиття їхніх Церков у Православну Церкву Америки. Не минули вони й Бавнд Бруку, до якого, скоро після проголошення американської автокефалії, завітав румунський Єпископ Валеріян, до речі, єдиний єпископ-націмен у тій Церкві. Річ ясна, в Бавнд Бруку Єпископ Валеріян (м. ін. в нагороду за ревність він уже архиєпископ) зустрівся з рішучою відмовою мати з ним будь-які розмови про „воз'єднання".

Треба підкреслити, що Москва не поставила Російсько-Американській м и т рополії аж надто високої ціни за свою автокефалію, коли не рахувати „воз'єднання" з Московською п а т р іярхією православної єпархії в Японії, що до 1970 р. належала до Російсько-Американської митрополії. Її основною метою було: створити в Америці пляцдарм для ліквідації на північно-американському терені національних православних Церков, вістки про вільне існування яких постійно доходять поза залізну заслону, викликаючи там небажаний Москві настрій. Очевидно, найбільше дошкуляє Москві існування Української Православної Церкви в ЗСА, однієї з великих національних Церков у цій країні, вістки про творчу діяльність якої постійно доходять в Україну, зміцнюючи там віру в безсмертність Церкви українського народу, його Церкви-Мучениці — У к р а ї н ської Автокефальної П равославної Церкви.

Треба згадати, що протягом кількох останніх років, ще перед п р оголошенням „американської а в т окефалії", відпоручники Московської патріярхії пробували нав'язати контакти з чільними особами У к р а ї н ської Православної Церкви у вільному світі. Це частково їм удалося лише поза межами ЗСА. В цих заходах узяв участь навіть сам Екзарх Московської патріярхії в Україні, українець з походження, митрополит Філарет, який звернув свій зір передусім на найбільші скупчення православних українців у Канаді і ЗСА. В Канаді він дещо довше гостював, а після цього відвідав і ЗСА. Його бажання мати зустріч з головою Консисторії нашої Церкви в ЗСА, або хоч оглянути Осередок і Церкву-Пам'ятник та Музей у Бавнд Бруку, зустрілося з рішучою відмовою.

Річ ясна, контакти і розмови з чільними людьми Української П р а в о с л а вної Церкви у вільному світі були потрібні Екзархові і іншим єпископам з-підсовєтської України для викликання серед наших людей тільки Москві бажаних настроїв і ситуацій та, зокрема, для дезорієнтації людей в Україні, особливо тих, що залишилися вірними ідеології УАПЦеркви. На місці тут згадати, що такі ж контакти пробував був нав'язувати колишній єпископ УАП Церкви Йосип Оксіюк, який у 1946-48 рр. перебував у Львові й працював у редакції офіційного органу львівської православної архиєпископії. Йому вдалося нав'язати переписку з Вл. Митрополитом Іоаном, яку останній скоро прикоротив, добачивши в листах Й. Оксіюка руку НКВД. Це — ще один доказ на те, якою важливою частиною української проблеми для Москви є українське церковне питання взагалі, а існування нашої Церкви поза Україною зокрема.

На підтвердження цього існує вже гора фактів, але звернім увагу на один, що свідчить, як запопадливо працює Москва над прихованням від світу історичних фактів, що відносяться до часів української державної самостійности та церковної самобутности нашої нації. З цим фактом тісно пов'язаний згаданий вище томос Вселенської Царгородськ о ї Патріярхії з 1924 року, яким признано автокефалію Православній Церкві в Польщі. Як знаємо, юридичною базою під той томос послужив факт, що українські землі, які знайшлися у XX ст. в границях Польської Речі Посполитої, до 1685 року належали до юрисдикції Київської Митрополії, себто Української Православної Церкви, вповні в ті часи автокефальної в своєму внутрішньому житті й управлінні. Як бачимо, вже сама згадка у томосі 1924 р. про колишні права і привілеї Київської Митрополії довели Москву і її патріярхію до блюзнірського уневажнення акту, що його авторитетність ствердили Вселенська і інші патріярхії Сходу. Очевидно і в даному випадку Московська патріярхія виявила себе слугою безбожницького уряду СССР та звеличницею російського імперіялізму і московського шовінізму. Наслідки ж другої великої війни ще більше заохотили Москву до дальшого наступу на вільний світ і християнські Церкви в н ь о м у та до дальших заходів на повне знищення української нації й її прадідівської Церкви.

Наша доповідь про сучасний стан християнства була б неповною, коли б ми не згадали третьої великої групи християн, яку творять різні протестантські розгалуження. На протязі останніх кількадесяти років у кожному з них н а р о стало стремління до ліквідації роздріблення і об'єднання в більших центрах. На шляху до цієї мети осягнуто чимало, а за найбільший здобуток треба вважати постання Світової Ради Церков, що поставила перед собою такі завдання: праця над зближенням християнських Церков та їхня співдія над зміцненням християнства і усучасненням його світогляду. Така база дала змогу належати до Світової Ради Церков і деяким православним Церквам. Як досі не належить до Ради Римо-Католицька Церква, але її відпоручники перебувають уже в частковій співдії з різними установами Ради.

Згодом, у 50-их роках зацікавилась СРЦерков і Московська патріярхія і несподівано виявила бажання належати до неї, як пізніше виявилось з чисто політичних міркувань і, як звичайно, за згодою та директивами уряду СССР. Приявність у СРЦерков Московської патріярхії в значній мірі охолодила захоплення нею, а до того навіть деяких протестантських груп, зокрема в ЗСА (численна група Мек-Інтайра). Спричинились до цього й політичні спекуляції чільних керівників СРЦерков — протестантів, серед яких переважали прихильники коекзистенції з СССР та співдії з Московською патріярхією.

(Далі буде).

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ
ВІДДІЛ 1-ий у НЮ ЙОРКУ

— влаштовує —

ВЕЛИКУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

в суботу, 20-го листопада 1971 року

у великій залі
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
140-142 Друга Евеню в Ню Йорку

ГРАЄ ЗНАНА В НЮ ЙОРКУ ОРКЕСТРА „МРІЯ"

Початок о год. 9-ій веч. Вступ — $3.00

Христини 108 Відділу СУА в Ню Гейвені

Дня 18-го вересня, 1971 р. відбулися христини молодечого Відділу Союзу Українок Америки, в одному з місцевих ресторанів.

Серед присутніх гостей були представниці сусідніх Відділів СУА з Гартфорду, п-і Любинська, як теж голова 66-го Відділу СУА в Ню Гейвені, Ростислава Яхницька. Окружну Раду СУА з Ню Йорку репрезентувала, О. Процюк, а Централю СУА — Н. Даниленко.

Голова 108-го Відд., Ніля Павлюк привітала всіх гостей, та попросила о. пароха В. Осташа провести молитву, та довершити хрищення Відділу при співучасті численних кумів, та гостей. Опісля засіли всі до вечері, під час якої всі гості вписувалися до пропам'ятної книги.

Під час вечері, Н. Павлюк просила представників Відділів СУА до складання привітів. Привітальні телеграми наспіли від молодечого Відділу СУА з Гартфорду, та Бриджпорту. Н. Даниленко відчитала лист-привіт від почесної голови СУА Олени Лотоцької, якої іменем названо наш Відділ.

Головну промову виголосила Н. Даниленко. Вона подала коротку історію СУА, описала працю молодої союзянки, та пригадала нам наші обов'язки. Під кінець своєї промови, Наталія Даниленко передала грамоту СУА, та вручила нашому Відділові дві книжки.

О. Процюк вручила голові Відділу, Н. Павлюк, відзнаку СУА, та промовила до присутніх.

Промовляли всч. отці української католицької церкви в Ню Гейвені, о. В. Осташ і о. Й. Скульський.

Уляна Зінич гумористично розповіла історію нашого Відділу, який існував нехрищений цілий рік.

Свято перейшло в дружній, родинній атмосфері. На кінець, Н. Павлюк подякувала всім присутнім за їхню участь, як також членкам комітету під проводом п-і Троян, які так гарно підготовили ці хрестини.

Пресова референтка

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ і СПІЛКА УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ АМЕРИКИ

мають шану запросити загал Українського Громадянства на

ВЕЧІР СУЖА

п. з.

МИСТЕЦТВО і ЖУРНАЛІСТИКА

який відбудеться

в п'ятницю, 19-го листопада 1971 року

в приміщенні

УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ в НЮ ЙОРКУ

На Вечері будь приявними КНЯЖНИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ — п. **Іванка Бульба-Олесницька** і п. **Христина Шашкевич** і ТРОЯНДИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ — п. **Наталія Чума** і п. **Юліяна Осінчук.**

В програмі ласкаву участь беруть: **Галина Андреадіс, проф. Олександер Омельський, мист. Володимир Ласовський, п. Марія Харина, д-р Б. Ржепецький, д-р Р. Криштальський, М. В. Дольницький.**

Після програми буде поданий чай і солодке, а також відбудеться виграша картин мистців **Любослава Гуцалюка і Юрія Соловія**, що їх вони пожертвували на **Фонд Українського Журналіста.** Ця виграша мала відбутися під час **Балю Української Преси,** однак не відбулася з технічних причин. Квитки витягне представниця „Веселки" на Балю Преси **Оленка Певна.**

Квитки на виграшу картин можна набувати заздалегідь у п. **Володимири Ценко,** 1122 W., Louden St., Philadelphia, Pa. 19141, тел.: (215) 457-0766, в секретаря СУЖА **д-ра Р. Криштальського,** 14 Peck Ave., Newark, N.J. 07107, тел. (201) 484-5473, або на залі в ЛМК під час Вечора в пластунок **Куреня Старших Пластунок „Спартанки".**

Дохід з Вечора призначений на Прес-Фонд **„Українки в Світі"** і на **„Фонд Українського Журналіста".**

Початок Вечора: год. 6:30 веч.

Роковини Листопадового Зриву у Фініксі

Заходами Управи Українсько - Американського Культурно - Освітнього Осередку „Тризуб" в Фініксі, та, при співучасті обох українських церков, Українських Ветеранів і Батьківського Комітету Школи Українознавства „Рідна Школа", відбулася дня 31-го жовтня 1971 р. о год. 3-ій по пол. в залі української кат. церкви святочна академія присвячена 53-тим Роковинам „Листопадового Зриву". О годині 12-ій дня парох української католицької церкви о. М. Колодій відслужив жалобну Панахиду за упокій душ поляглих борців за волю і незалежність української держави.

О год. 3-ій по полудні розпочато академію. Присутніх на залі було 120 душ, не враховуючи дітей около 25, на наш Фінікс то досить задовільно. Академію відкрив голова Управи „Тризуб" О. Івасів і попросив Ірену Меглюко відіграти на фортепіяні американський гимн. Вступне слово виголосив о. М. Колодій, реферат відносно тієї великої події написав і відчитав проф. В. Шкварох, а інж. В. Чопівський привітав литовців — гостей а зокрема генерала бувшої литовської армії, та відчитав реферат англійською мовою. Усіх трьох прелегентів нагороджено оплесками. Мистецьку частину перебрав і нею проводив гол. Батьківського Комітету Школи Українознавства „Рідна Школа" Р. Савой. Учні школи українознавства деклямували вірші, а струнна оркестра зложена також з учнів відіграла в'язанку українських мелодій. Оплескам не було кінця. Парох української автокефальної православної Церкви о. А. Улінський зарядив, щоб заля під його дириґентурою відспівала пісню, „Гей у лузі червона калина". Акомпаньювала на фортепіяні Ірина Меглюко. Українським гимном закінчено свято.

Управа організації „Тризуб" запросила всіх присутніх до гостинної залі на прийняття приготовлене нашими панями. Ще довго при каві та солодкім гуторили гості.

В. Л.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність
дня 8-го жовтня 1971 року
наша Найдорожча, Невіджалувана
СЕСТРА, ТЕТА і ШВАҐЕРКА

**Анна-Ольга Парфанович
з дому Смеречинська**

б. учителька на рідних землях, вдова по
пок. д-рові КОНСТАНТИНОВІ

Горем опечалені, складаємо сердечну подяку Родині, Приятелям і Знайомим, які відвідували Покійну під час її недуги і Всім, що прибули віддати останню прислугу та приєднались до наших молитов на Панахиді та похороні.

Сердечно дякуємо Всечеснішому о. Зиновієві Бачинському за відправлення Парастасу та похоронної Служби Божої та за теплє зворушливе прощальне слово над домовиною.

Сердечно дякуємо Всім, що зложили нам співчуття письмо і особисто і жертвували на Служби Божі, що вислали датки на різні добрі цілі і Тим, що прислали квіти.

Сердечно дякуємо Союзові Українок, Відділ 171 в Джерзі Ситі та працівникам Alexander Doll, Corp. в Ню Йорку за квіти і пожертви на Служби Божі.

Хай ласкавий Господь Тим Всім щедро винагородить за вияви доброго серця і пошани для нашої Дорогої Покійної.

Горем прибиті:

РОЖА ШУЛЬ з чоловіком, дітьми і внучком
МАРІЯ ГОЛОВЧАК з чоловіком, дітьми і внучкою

КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 50-РІЧЧЯ УВО
та при співучасті всієї Української Громади Клівленду і сусідних міст
ГІДНО ВІДЗНАЧУЄТЬСЯ

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ УВО

ВРОЧИСТИМ СВЯТКУВАННЯМ

ПАНАХИДИ ЗА СПОКІЙ ДУШ ВОЇНІВ УВО

відправляться

в УПЦеркві СВ. ВОЛОДИМИРА в СУБОТУ, 20-го ЛИСТОПАДА 1971 року о год. 6-ій вечора,
а в УКЦеркві СВ. ЙОСАФАТА в НЕДІЛЮ, 21-го ЛИСТОПАДА 1971 року о год. 9-ій рано.

СЛУЖБИ БОЖІ в намірені УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

будуть відправлені в НЕДІЛЮ, 21-го ЛИСТОВАДА ц. р.
В ОБОХ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКВАХ

**В неділю, 21-го листопада 1971 року о год. 4-ій по пол.
в залі школи св. Йосафата, 5720 Стейт Рд., Парма, Огайо**

ЮВІЛЕЙНЕ ПРИЙНЯТТЯ

З МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ

Апель при участі Комбатантських і Молодіжних Організацій; Привіти, Доповідь ред. А. ДРАГАН; Спомин п. М. БІГУН; Деклямація пані І. ДУБАС.

В мистецькій частині візьмуть участь: артистка українського театру пані МАРІЯ ЛИСЯК — сольоспів; маестро Г. КИТАСТИЙ; проф. М. ШИЯН; пані О. КУЛИК; панна Н. ВОЛЯНИК; ЧОЛОВІЧИЙ КВАРТЕТ в складі: Ю. Оришкевич, інж. Р. Трешньовський, Р. Касараба й Ю. Полянський.

Взиваємо всіх Членів Організацій та просимо все Українське Громадянство своєю чисельною участю вшанувати світлі чини і пам'ять поляглих Воїнів УВО в день Півстолітнього Ювілею.

Квитки на прийняття можна набути в українських кредитових спілках та крамницях, як рівнож в членів Ділового Комітету.

КОМІТЕТ

В пам'ять Незабутнього
о. радн. Ярослава Кекіша
зложили на Фонд „Церква в Потребі":

Олена КАЧОРОВСЬКА	$30.00
Стефанія ФИЛИПОВСЬКА	25.00
Д-р Микола і Софія БАРУСЕВИЧІ	25.00
Д-р Ігор і Уляна БОГАЧЕВСЬКІ	25.00
Ірена і Ярослав ЩЕРБАНЮКИ	20.00
Мирон і Іванка БУЧАКИ	20.00
о. Юрій ГНАТИШАК	15.00
Д-р Ірина КРАМАРЧУК	15.00
Д-р Мирослав і Люба ПРОКОП	10.00
Анна АНТОНЯК	5.00
Бувші Парафіяни	25.00
Разом	— $215.00

Гроші передано на конто фонду Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа — „Самопоміч", Ню Йорк.

Замість квітів на свіжу могилу Побратима УСС
бл. п. ЛЕВА ЛЕПКОГО
складаю 15.00 долярів
на Пресовий Фонд В-ва „Червона Калина"
РОМАН СТАХУРА

**бл. п.
НАТАЛІЯ з МИХАЙЛОВИХ
ЛАПИЧАК**

Сумна телеграма сповістила нас і Рідних, що в дні 9-го листопада 1971 року на Рідних Землях у Львові відійшла в блакитні простори Вічности на 82-му році життя наша Найдорожча МАМА і БАБУНЯ

вдова по бл. п. о. ВІКТОРОВІ

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в п'ятницю, 12-го листопада 1971 року у Львові.

У глибокому жалі:

РОМАН і ІРИНА — син з дружиною
АДРІЯН і ЛЮБА — син з дружиною
ВІКТОР і ХРИСТИНА — внуки

ПОДЯКА

В дні 11-го жовтня 1971 року відпровадили ми
на Вічний Спочинок
нашу Дорогу ДРУЖИНУ й МАМУ

бл. п. СОФІЮ НАКОНЕЧНУ

В нашому важкому горю найшли ми багато співчуття зі сторони Рідних, Приятелів і Знайомих, яким з глибини нашого серця дякуємо.

Хочемо зложити нашу щиру подяку всім тим, які прислали цвіти, взяли участь у жалібних відправах і похоронах, висловили нам свої співчуття.

Зокрема дякуємо Впреп. о. шамб. Ярославові Свищукові за відвідини хворої і за уділення їй св. Тайн, за відправу Панахид і похоронних відправ, за слова прощання над відкритою могилою. Дякуємо о. М. Головатому за співслужіння у відправах, а хорові „Славута" за відспівання Панахиди.

Складаємо подяку д-рові В. Трухлому і д-рові А. Хрептовському за опіку над хворою.

Наша найщиріша подяка Знайомим і Приятелькам Покійної: п. О. Клюфасовій, К. Чайковській, Е. Струтинській, В. Хрептовській, З. Литвинишин, Т. Галушковій, за опіку над Покійною в останніх днях її життя, а особливо п. К. Базаніє, яка з повною посвятою старалася облегшити Покійній її терпіння.

Дякуємо пп. О. Клюфасові, д-рові А. Хрептовському, д-рові А. Слюсарчукові з Дітройту, Р. Дублянниці, Ю. Малецькому і В. Чижикові за несення домовини, а д-рові Слюсарчукові за слова прощання на цвинтарі.

Висловлюємо нашу вдячність похоронному заведенню В. Музика і Син за переведення похоронів.

Щиро дякуємо всім Тим, які зложили пожертви на Служби Божі, а також Усім, які склали датки на Фонд побудови каплиці на пластовій таборовій площі у Вестфілді, згідно з бажанням Покійної.

ЩИРЕ СПАСИБІ ВСІМ ВАМ!

Муж БОГДАН з синами —
НЕСТОРОМ, МИРОНОМ і ЄВГЕНОМ

З великим смутком повідомляємо, що дня 10-го листопада 1971 року упокоївся в Бозі у Філядельфії, Па., на 84-му році життя, наш Найдорожчий БАТЬКО і ДІДО

о. ВОЛОДИМИР БУК

священик-емерит, кол. катехит шкіл в Золочеві, Зах. Україна.

ПАРАСТАС відбувся в п'ятницю, 12-го листопада 1971 р. о год. 7-ій веч. в церкві Христа Царя при вул. Касега.

ПОХОРОН почнеться в суботу, 13-го листопада 1971 р. о год. 9-ій ранку з церкви на цвинтар св. Марії у Фокс Чейс, Па.

Горем прибиті:

син — ВОЛОДИМИР з дружиною ЛІДОЮ
внуки — АСКОЛЬД і АРЕТА
син — СТЕПАН, Чікаґо
МАРІЯ КЕНІҐ
ІРЕНА і РОМАН ЩУКА з дітьми

Замість квітів, просимо складати пожертви на фонд „Церква в Потребі".

З нагоди 50-річчя Священства

о. Протопресвітера

Д-ра ЯКОВА КОСТЕЦЬКОГО

в неділю, 21-го листопада 1971 р. в Катедрі св. Андрія
90-34 — 139th Street, Jamaica, N.Y.

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

яку відслужить

в сослуженні Духівництва Преосвященніший Владика АНДРІЙ

Після Служби Божої, в долішній залі Катедри, відбудеться

Вшанування Ювілята

Всіх, хто почувається до обов'язку вшанувати заслуженого Душпастиря, бувшого старшину Української Армії, який віддав 50 років свого життя на службу Богові — сердечно запрошуємо на цю урочистість.

Особистих запрошень не буде висилатись, тому просимо це повідомлення прийняти як офіційне запрошення до участи в Ювілею.

Доїзд до Катедри — сабвей лінія IND, потяги E & F до зупинки Supthin Blvd. BMT Jamaica Line — Queens Blvd.

КОМІТЕТ

Увага Лікарі! Увага Лікарі!

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УЛТПА МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК

— відбудуться —

12-го грудня 1971 року (неділя) **Година 1:30 по полудні**

в MARRIOTT HOTEL — SADDLE BROOK, N.J. (Garden State Parkway, exit 159 at Interstate 80)

Коктейл ◘ Спільний обід з Родинами і Приятелями ◘ Звіт уступаючої і вибір нової управи ◘ Спільна знімка ◘ Роздача признань і емблем ◘ Різдвяна програма і коляда.

Приявність Лікарів з Дружинами обов'язкова.

УПРАВА УЛТПА — НЮ ЙОРК

Виставка образів мистця Юрка Бобрицького

В галерії Об'єднання Мистців Українців в Америці, в Ню Йорку 2-га Евеню ч. 149, відбудеться в днях 14-21-го листопада ц. р. виставка казеїнових темпер і рисунків пером мистця Юрка Бобрицького.

Мистець Юрко Бобрицький народжений в Україні 1917 р. Мистецьку освіту почав в Харківській Мистецькій Школі.

Під час другої світової війни забрано його на примусову працю до Німеччини.

До Америки прибув 1949 р. і працював в ділянці ілюстрації та комерсійного мистецтва, а одночасно доповнював мистецьку освіту в Артс Стюдентс Ліґ в Ню Йорку.

Під сучасну пору працює як декоратор в американських театрах, а незалежно від цього працює в станковому мистецтві і графіці.

Протягом останніх десяти років багато подорожував по Европі й Америці. З цих подорожів привіз значну кількість картин і рисунків, частина яких буде виставлена в домівці ОМУА.

Мистець Ю. Бобрицький виставляв свої твори в багатьох галеріях Ню Йорку, де одержав чимало нагород і медалів. Ю. Бобрицького нагородили золотою медалею в Національній Галерії Мистецтв в Ню Йорку, а також потрійно нагороджено срібними медалями в Національному Мистецькому Клюбі в Ню Йорку.

Відкриття виставки відбудеться в неділю 14-го листопада ц. р. о год 1-шій по пол. В будні виставка відкрита від 6-8 год., в суботу і неділю від 1-шої до 8-мої веч.

Н. Г.

Сумівці поклали синьо-жовтий вінок перед пам'ятником Анні Ярославні

Париж. — Двомісячний журнал Центральної Управи СУМ „Авангард" ч. 3, що виходить у Бельгії, приніс інформацію під наг. „У стіп Анни Ярославни"—про відвідини Сенлісу під Парижем церкви, збудованої Анною Ярославною в II столітті, чималою групою українських паломників із Франції та з Бельгії. Паломники, між ними багато сумівської молоді, прибули до Сенлісу автобусом і приватними автами. У церкві св. Вінкентія, заснованій українською князівною і королевою Франції Анною Ярославною, Єпископ УК Церкви у Франції Владика Володимир з Парижу в сослужінні о. шамб. В. Левенця відправив Службу Божу, під час якої співав хор катедри св. Володимира з Парижу, під дириґуванням п-і В. Дратвінської, „в дуже акустичній манастирській церкві". Після Богослуження „десяток юнаків і юначок, які напередодні здавали сумівські іспити різних ступенів, приступили до приречення, церемонію провадив голова Краєвої Управи Олекса Смоликевич". Коротко промовляв про культ Анни Ярославни голова ЦУ СУМ мґр Омелян Коваль з Бельгії, а в кінці всі присутні відспівали гимн „Ще не вмерла Україна".

Після обіду в манастирській їдальні українці розділились на дві групи: частина разом із французькими гостями була у великій концертовій залі, а частина опинилась на сцені, де виступали хор, танцювальний ансамбль „Верховина" Сумівський Октет, Вол. Миколенко виконав на фортеп'яні в'язанку українських народних мелодій, а обдарована учениця сл. п. Мирослава Скалі-Старицького Одарка Андрийшин-Мазурик виступила із сольоспівами. Того ж дня сумівці на чолі з своїми провідниками поклали до стіп чудового пам'ятника Анні Ярославні на подвір'ї біля церкви вінок з синьо-жовтих хвітів. У кінці дня Владика Володимир висловив побажання, щоб такі прощі з участю молоді до Сенлісу відбувалися щороку, а мґр О. Коваль у прощальному слові до сумівців сказав, що кожнорічне святкування такої постаті України і Франції, як Анна Ярославна, „збільшить і утривалить її культ серед українського народу, а серед чужинців—збільшить до нас респект". Стаття в „Авангарді" ілюстрована фотознімкою Церкви св. Вінкентія в Сенлісі та сценою з виступу молоді на сцені.

Журнал „Авангард" відзначає цього року 25-ліття виходу в світ.

СПОРТ

ДВІ ПЕРЕМОГИ І ОДНА ПОРАЗКА „ЛЕВІВ"

Неділя, 3-го жовтня: „Леви" — „Орли" 3:0 (1:0), Неділя, 10-го жовтня: „Леви" — „Швабен" 3 : 0 (3 : 1), Неділя, 31-го жовтня: „Леви" — „Олімпікс" 0:1 (0:1).

Чикаґо, Іллиной. Перша футбольна дружина УАСТ „Леви", яка здобула чемпіонат Вищої Дивізії групи „Червоні" Національної Футбольної Ліги Чикаґо осягнула гарні осяги в осінньому сезоні, яка з 7-ох змагань виграла п'ять, зремісувала одні й програла лише одні проти „Олімпікс" 0:1 здобувши відношення точок 11:3, а воріт 20:5. Тепер має перша футбольна дружина „Левів" за завдання перемогти німецьку дружину „Швабен" у неділю, 7 листопада у фінальних змаганнях за чемпіонат стейту Іллиной та Чашу Губернатора Оґільвіс та дружину хорватів, яка здобула чемпіонат Вищої Дивізії групи „Сині", треба бути футбольним чемпіоном двох груп Вищої Дивізії Національної Футбольної Ліги Чикаґо. До змагань за Національну Професійну Чашу ЗСА т. зв. „Опен Кап" зголосилося 13 дружин зі стейту Іллиной й наші „Леви" стрінуться в перших елімінаційних змаганнях з німецькою дружиною „Швабен". У третіх футбольних змаганнях осіннього сезону стрінулися „Леви" з дружиною польських „Орлів" у неділю 3-го жовтня на великому стадіоні Солдерс Філд. Поляки, з імпортованими змагунами з Польщі, хотіли пімститися на „Левах", які у півфіналі стейту Іллинойс за Чашу Губернатора Оґільвіс перемогли „Орлів" 4:3 зі стрілів Андрущишина, Ґріна, Євгена Мишалова і Роя. Орли тиснули Левів впродовж цілих змагань: доказом цього було відношення наріжних стрілів 10:2 в користь польської дружини. „Леви" перемогли „Орлів" 3:0 з 3-ох стрілів Роя в 6-ій, 63-ій і 72-ій хвилинах дуже гарних змагань. Велику гру показав воротар Орест Банах та оборонці Крат і Кіпка, а в помочі Ґрін та Роман Аріяс.

У четвертих змаганнях осіннього сезону повторили „Леви" успіх з неділі 3-го жовтня та перемогли „Швабен" 3:0 в неділю, 10-го жовтня на стадіоні Віннемак парку. Ворота для дружини УАСТ „Леви" стрілили Андрущишин одні в 14-ій хвилині та Рой двоє: перші з карного копу з одинадцятки в 35-ій, а другі в 37-ій хвилині твердої гри. У семих змаганнях осіннього сезону, які відбулися в неділю, 31-го жовтня на стадіоні Віннемак парку потерпіли „Леви" першу поразку сезону 0:1 від грецької дружини „Олімпікс", виступивши до змагань без Медини й Євгена Мишалова в обороні й Романа Аріяса в помочі. На ці змагання не появилися футбольні судді й перші півгру суддював цивільний грек, а другу лігові судді Богдан Левицький і один німець, який усунув з гри Миколу Крата в 72-ій хвилині за суперечку з цим молодим недосвідченим суддею, гру перервано на п'ять хвилин. Це вийшли лише в користь греків бо цих втрачених п'ять хвилин судді не відтягнули. Від вищої поразки врятував дружину „Левів" воротар Орест Банах, оборонивши кілька небезпечних стрілів у 49-ій, 68-ій, 70-ій і 85-ій хвилинах гри. „Олімпікс" були кращою дружиною в полі й мали кращий старт до м'яча та були скоріші від „Левів". Але й „Леви" не використали кілька добрих нагод бо Нога перестрілив ворота „Олімпікс" у 49-ій, не використав вільне в 72-ій, а воротар греків оборонив стріл Шлапака з вільного копу в 8-ій, й Шлапак перестрілив вільне в 82-ій хвилині й крім того „Леви" не використали вільне в 87-ій хвилині.

Склад „Левів": Підковірів, Банах, Еліяшевський, Іваник, Крат, Полюхович, Ґрін, Нога, Рой, Андрущишин, Шлапак, Ансельмі і Кіпка.

Доріст: Леви — Спарта 2:6. „Левинята" програли 2:6 до їх чеських ровесників. Двоє воріт стрілив Гівенко.

Перша Дивізія: „Крила" — „Рокет" 2 : 2

Сумівські „Крила" дружина Першої Дивізії групи „Червоні", стрінулися з дружиною „чорноскірих" „Рокетс", дружина Першої Дивізії групи „Сині" на бічній площі Ганзон-парку. „Рокетс" провадили 2:1, але адвокат Юліян Куляс вирівняв 2:2 та врятував „Крилам" одну дуже цінну точку. „Крила" мають 13 точок та є на п'ятому місці своєї дивізії, а литовці — 12 точок і є на останньому шостому місці цієї самої дивізії.

Петро Головатий

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!

Купуйте в підприємствах, які оголошуються в „Свободі"!